

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobkyně: X
bytem X

proti

žalovanému: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Liberci
sídlem Rumjancevova 10, Liberec

za účasti: X
bytem X
zastoupena advokátem JUDr. Liborem Fiedlerem
sídlem Palackého třída 223/5, Nymburk

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2021, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osobě zúčastněné na řízení se náhrada nákladů nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Dne 29. 10. 2019 doručila žalobkyně Katastrálnímu úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Semily (dále jen „katastrální úřad“) žádost, kterou se domáhala opravy chyby zákresu hranice mezi pozemky p. č. X (v podílovém spoluvlastnictví X a X– osoby zúčastněné na řízení), p. č. X (v SJM manželů X) a p. č. X (ve vlastnictví žalobkyně) v k. ú. X. Uváděla, že aktuální zapsaná situace není v souladu s realitou. V řízení pod sp. z. X byla provedena oprava hranic mezi pozemky p. č. X a X, ale chybně. Žalobkyně požadovala, aby byl stav napraven tak, jak je zachycen v katastrální mapě ze dne 10. 4. 2006.
2. Přípisem ze dne 20. 5. 2020 oznámil katastrální úřad žalobkyni a dalším vlastníkům dotčených pozemků, že návrh na opravu údajů katastrálního operátu považuje za nedůvodný a že nevyhověl žádosti o opravu v údajích katastru nemovitostí. Dne 15. 6. 2020 obdržel katastrální úřad nesouhlas žalobkyně s neprovedením opravy. Žalobkyně nesouhlasila s postojem katastrálního úřadu, předložila geometrický plán č. X ze dne X a geometrický plán vypracovaný X ze dne X.
3. Doručením nesouhlasu žalobkyně bylo zahájeno správní řízení ve věci opravy chyby v katastrálním operátu. X vyjádřila s neprovedením opravy souhlas. Rozhodnutím ze dne 20. 8. 2020, č. j. X, katastrální úřad vyslovil, že se nevyhovuje nesouhlasu žalobkyně s neprovedením opravy chyby, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu podle § 36 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon). Katastrální úřad současně vyslovil, že soubor popisných informací a geodetických informací – platná digitální mapa katastru nemovitostí bude u dotčených pozemků veden jako doposud.
4. Prvostupňové rozhodnutí napadla žalobkyně odvoláním. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 4. 1. 2021, č. j. X, žalovaný odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
5. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že nesouhlas žalobkyně s neprovedením opravy údajů katastru je nedůvodný, neboť nebyly naplněny podmínky pro opravu chyby vzniklé zřejmým omylem při vedení katastru, tak nepřesností při podrobném měření a zobrazení předmětu měření v katastrální mapě dle § 36 odst. 1 písm. a) a b) katastrálního zákona. Žalovaný uvedl, že žalobkyně neupřesnila, v čem spatřuje chybu, když nyní tvoří spojnice bodů 159-20 a 159-102 přímkou jako tomu bylo před zákresem stavby č. p. X s odkazem na polní náčrt č. 9 z roku 1972 [vyhotoven při zaměření chaty na st. p. č. X (dříve st. p. č. X a X) dne 22. 9. 1972, kdy chata zakreslena do analogové mapy evidence nemovitostí]. Žalovaný provedl porovnání souřadnic dotčených bodů ze seznamů z roku 1983, kdy proběhlo technickohospodářské mapování (dále jen „THM“), tj. v době platné analogové mapy platné od 31. 12. 1983, a souřadnic vedených v digitální katastrální mapě vyhlášené po obnově katastrálního operátu dne 27. 11. 2006, a konstatoval, že souřadnice jsou totožné. Oprava východní hranice pozemku p. č. X byla provedena na návrh žalobkyně již v roce 2018 v řízení pod sp. zn. X, kdy spojnice bodů 159-20 a 159-102 tvoří přímkou stejně jako v polním náčrtu z roku 1982. Změna byla provedena jen u těchto dvou průsečíků, jinak se souřadnice podrobných bodů THM nezměnily. Žalovaný doplnil, že k opravě chyby, která není důsledkem zřejmého omylu, musí být doložen příslušný výsledek zeměměřických činností, který je využíván pro vyznačení příslušného předmětu

polohopisu do katastrální mapy, a dále listina, ve které vlastníci prohlašují, že hranice pozemků nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna. Tyto podklady katastrálnímu úřadu předloženy nebyly, z vyjádření dalších účastníků řízení je zřejmé, že s neprovedením opravy souhlasí. Ke geometrickému plánu ze dne 18. 5. 1982 žalovaný podotknul, že se týká pouze zaměření chaty postavené na p. č. X a X (v současné době p. č. X). Tento geometrický plán neprokazuje žádnou chybu v údajích katastru nemovitostí ani možnou úpravu vlastnické hranice. Vlastnické hranice mezi p. č. 3101 a 3094/4 nejsou určeny oměrnými po zdech chaty, natož dány souřadnicemi. Grafické znázornění v geometrickém plánu vzniklo zaměřením identických bodů, chaty a vytvořením průsvitky se zaměřenými body. Nová kresba v analogové mapě evidence nemovitostí záležela na výběru a ztotožnění identických bodu, a proto došlo k nepatrnému stočení chaty, a tím i k rozlišně umístěným průsečíkům přímé hranice mezi p. č. X a X (nyní X) a stěnami chaty. Geometrický plán X se pak týká pouze zobrazení lokality v digitální katastrální mapě se zaměřením chaty s přístavbou a terasou na st. p. č. X, které je stočeno a posunuto vůči podrobným bodům v digitální katastrální mapě, nejedná se o geometrický plán pro účely katastru.

II. Žaloba

6. Ve včasné žalobě proti shora označenému rozhodnutí žalobkyně se závěry správních orgánů nesouhlasila. Namítala, že se jedná o chybu podle § 36 odst. 1 (*pozn. soudu* zjevně katastrálního zákona), neboť je zřejmé, že od podzimu 2006 došlo v katastru nemovitostí k několika nevysvětlitelným změnám v polohách společných hranic a v polohách chaty tak, že sousední pozemky p. č. X, X a X zasahují na pozemek žalobkyně p. č. X. Žalobkyně odkázala na záznam podrobného měření změn ze dne 28. 4. 1982, geometrický plán ze dne 18. 5. 1982, geometrický plán ze dne 9. 9. 1999 a katastrální mapu ze dne 10. 4. 2006. Dovolávala se dalších listin, které dokumentují změny v katastru nemovitostí v její neprospěch. Závěry žalovaného v napadeném rozhodnutí jsou nesprávné. Pokud žalovaný požadoval předložení listiny, ve které vlastníci prohlašují, že hranice pozemku nebyly měněny, nejsou sporné, ani nebyly zpochybněny, žalobkyně oponovala tím, že společné hranici jsou mnohokrát postupně v přírodě i ve veřejných listinách katastru měněny, a proto není možné vydat listinu s požadovaným prohlášením. Proto její zmocněnec požadoval navrátit nyní sporné společné hranice do původního stavu, kdy kupovala pozemek p. č. X.
7. Žalobkyně dále nesouhlasila s hodnocením geometrického plánu ze dne 18. 5. 1982. Tento geometrický plán je podle ní důležitý, neboť je na něm přímá linie (hranice mezi pozemky p. č. X a X) přes chatu, která určuje jak spodní společnou hranici, tak i horní společnou hranici a velikost pozemku p. č. X o velikosti 20 m², který odkoupili od Lesů ČR na jaře 2006.
8. Žalobkyně nesouhlasila také s hodnocením geometrického plánu ze dne 27. 3. 2018 vypracovaného X. Měření tohoto geodeta odhalilo to, co v době měření žalobkyně netušila, totiž že díky přesunu hranic pozemků jí byla odcizena jímka na splaškovou vodu, přestože dřívější soudy vyslovily, že jímka leží na pozemku žalobkyně p. č. X.
9. Dále nesouhlasila s konstatováním žalovaného ohledně bodů s kódem kvality KK 8. Odkazovala na dodatek č. 1 ze dne 2. 11. 2006, kde byl kód kvality všech bodů KK 4, tedy přesněji $m_{xyz} = 0,26$ m. Podle žalobkyně se v dané věci jedná o účelovou změnu společných hranic. Žalovaný vypočítal v domněnku, že jde o zřejmý omyl, průsečíky přímé linie přes chatu se stěnami chaty. Neudělal zkoušku, která by odhalila, že nyní nemá

pozemek p. č. 764/2 20 m², ale pouze 10 m² při prodloužené terase chaty. Linie přes chatu, která byla v roce 1982 přesně změřena, oddělovala pozemky p. č. X a X a stále tvoří dolní a horní společnou hranici pozemku p. č. 3094/4.

10. Žalobkyně upozornila na to, že se před vydáním napadeného rozhodnutí dostavila k žalovanému, kde předala zmanipulované, překreslené veřejné katastrální mapy. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí k těmto listinám nevyjádřil, příjem listin nepotvrdil. Dokonce nedal na státní rozhodnutí kulaté razítka, oproti rozhodnutí ze dne 1. 4. 2019.
11. Žalobkyně zopakovala, že listiny vedené katastrálním úřadem neodpovídají skutečnosti, změna hranice na podzim v roce 2006 byla účelová. Není náhodou, že přímá linie, která oddělovala 2 pozemky přes chatu, se chybou zlomí a ještě posune dolů, kam spolumajitelka chaty p. č. X potřebovala, aby žalobkyni zcizila jímku na splaškovou vodu. Další změna nastala v roce 2012, kdy se terasa chaty posunula na pozemek žalobkyně. Opravená hranice není shodná s původním geometrickým plánem z května 1982, ani s plánkem po sloučení parcel p. č. X a X ze dne 10. 4. 2006. Žalobkyně dále poukázala na změny, které se děly bez jejího vědomí, a to mazání společných hranic p. č. X a X.
12. V další části žaloby se žalobkyně vyjadřovala k rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2019, v němž doporučil nechat vyhotovit geometrický plán pro opravu a zpřesnění geometrického a polohového určení p. č. X podle původního výsledku zeměměřičské činnosti, polního náčrtu z roku 1972 a doporučil zpřesnit hranice obvodu p. č. X s tím, že stav v katastru nemůže změnit a že do té doby stav v terénu nebude odpovídat zobrazení v katastrální mapě. Přestože katastr uznal chybu, opravil ji dle názoru žalobkyně špatně ve prospěch spolumajitelů chaty č. p. X, neboť opravil spodní společnou hranici, místo vrchní hranice přímé linie a hranici přiblížil ke studni na pitnou vodu. Pokud v oznámení o opravě chyby a o neprovedení chyby v údajích katastru nemovitostí ze dne 11. 10. 2018 katastrální úřad uvedl, že p. č. X neexistuje, žalobkyně tomu oponovala s tím, že tato parcela pomáhá odhalit chybu, neboť z obou průsečíků (stěny chaty a přímé linie přes chatu) hranice vychází.
13. Žalobkyně poté popsala průběh a výsledek soudních řízení v civilních věcech ve věci zrušení a vypořádání společného spoluvlastnictví chaty a pozemků p. č. X a X. Soudy vycházely z toho, že X vybuduje na svém pozemku jímku za účelem užívání chaty. Namísto toho podvody v katastru nemovitostí X zcizila jímku žalobkyně.
14. Z uvedených důvodů žalobkyně požadovala, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a žalobkyni přiznána náhrada nákladů řízení.
15. V doplnění žaloby žalobkyně odkázala na další důkazy, které mají prokázat posun hranice p. č. X vlevo o 3 - 4 m v její neprospěch, místy o 1,5 - 2 m v její neprospěch.

III. Vyjádření žalovaného

16. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že napadené rozhodnutí vydal v souladu s právními předpisy. Z dostupných dokumentů byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a závěry žalovaný řádně odůvodnil. Proto odkázal na napadené rozhodnutí.
17. Žalovaný konstatoval, že od 27. 11. 2006 je v platnosti digitální katastrální mapa vyhotovená přepracováním THM. Zopakoval, že z porovnání souřadnic dotčených bodů v dané lokalitě nebyly shledány žádné rozdíly s výjimkou 2 přepočtených průsečíků, které byly opraveny v neměřickém záznamu č. X.

18. Žalovaný trval na tom, že veřejné listiny v katastru měněny nejsou a pokud nebylo možné vydat listinu v požadovaném prohlášení o tom, že hranice nejsou sporné a nebyly měněny, mohla žalobkyně podat žalobu na určení průběhu sporné hranice soudem. Na základě rozsudku soudu a geometrického plánu by katastrální úřad mohl provést změnu v digitální katastrální mapě.
19. Ve vztahu k hodnocení geometrického plánu z roku 1982 žalovaný odkázal na str. 4 napadeného rozhodnutí. Oprava východní hranice p. č. X byla provedena na návrh žalobkyně v řízení sp. zn. X, podle neměřického záznamu č. X, neboť spojnice bodů 159-0 a 159-102 vytvořila přímkou, jak tomu bylo před zákresem stavby č. p. X. Jednalo se o uznanou chybu katastru. Souřadnice podrobných bodů při THM se od vyhlášení platnosti dnem 31. 12. 1983 v dané lokalitě nezměnily.
20. Žalovaný setrval i na hodnocení geometrického plánu X, jehož činnost neobsahuje všechny náležitosti pro potřeby katastru, které by měla mít dle katastrální vyhlášky, a nebyla ověřena fyzickou osobou, které bylo uděleno úřední oprávnění pro ověřování výsledků zeměměřických činností.
21. K námitce, že žalovaný nepřihlédl k předloženým listinám, uvedl, že žalobkyně tyto listiny měla předložit již v řízení před katastrálním úřadem, žalovaný by k později předloženým důkazům přihlížet nemohl. Při nahlížení do spisu dne 2. 11. 2020 žalobkyně vysvětlovala svůj názor na věc, nepožadovala listiny doplnit do spisu. Veškeré podklady pro rozhodnutí jsou součástí spisu. Žalovaný odmítl, že by rozhodnutí nemělo zákonem požadované formální náležitosti. Z povahy věci nemohla být elektronická verze opatřena otiskem úředního razítka. To je obsaženo na originálu rozhodnutí ve spisu.
22. Terasa žalobkyně byla zapsána i s chatou na podkladě polního náčrtu č. zak. 9 z roku 1972. Výpočet průsečíků byl proveden z bodů, které byly určeny v roce 1983 a do dnešní doby nebyly přeurčeny. Žádný bod není v katastru v dané lokalitě evidován s KK 8, podrobné body jsou evidovány s KK 4.
23. K námitkám, které se týkají rozhodnutí katastrálního úřadu a žalovaného z let 2018 až 2019, žalovaný upozornil, že žaloba proti těmto rozhodnutím nesměruje. K dalším tvrzením v závěru žaloby žalovaný konstatoval, že katastrální úřady v rámci řízení o opravě chyby v katastrálním operátu nemohou odstraňovat spory týkající se vlastnického práva.
24. Dále se žalovaný vyjadřoval k jednotlivým přílohám, které žalobkyně k žalobě přiložila. Trval na tom, že v dané lokalitě k žádnému přikreslování hranic ani účelové manipulaci nedošlo, jak se mylně žalobkyně domnívá. Žalovaný proto navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

25. X (spoluvlastník pozemku p. č. X) se plně připojila k vyjádření žalovaného. Tvrzení žalobkyně podle jejího názoru nemají oporu ve správním spise. Žalobkyně nerozlišuje pojmy jako je změna hranic v terénu a změna hranic v katastrální mapě, resp. ve veřejných listinách katastru. Není zřejmé, čeho se vlastně ve správním řízení domáhala, zda se domáhala změny hranice v terénu, či v katastrální mapě. Žalovaný správně uvádí a dokládá, že v katastru nemovitostí nedošlo k žádné změně hranic, tj. ke změně geometrického a polohového určení hranice mezi stavební parcelou p. č. X a pozemky p. č.

X, X, X a X.

26. Žalobkyně nechápe fungování aplikace nahlížení do katastru nemovitostí, která umožňuje práci s měřítkem mapy načteným a zvoleným uživatelem v této aplikaci a srovnává mapu pořízenou z této aplikace ve zvoleném měřítku s mapou v katastrální mapě a dovozuje z toho závěry o změně měřítka map a překreslení hranic. Osoba zúčastněná na řízení navrhovala, aby byla žaloba zamítnuta.

V. Replika žalobkyně

27. V replice žalobkyně trvala na tom, že žaloba je důvodná, spory o posun hranic se řeší již 3 roky a požadované opravy dvakrát nedocílila. Žalobkyně opravila tvrzení žalovaného, neboť zastavěná parcela p. č. X nemá společnou hranici s pozemky p. č. X a X a žalobkyně požaduje opravit do původního stavu hranici pozemků p. č. X a X a mezi X a X a X a X. Uvedla, že o vyhlášení platnosti mapy ke dni 31. 12. 1983 nebyla informována, změnu hranic mezi roky 1982 a 1983 neobdrželi. Změna, ke které došlo na podzim 2006, kdy se přímá linie změnila v lomenou a posunula dolů za účelem získání septiku a většího prostoru u chaty, byla katastrálním úřadem přiznána. K odsunu bodů žalobkyně poznamenala, že bod 102 byl kriticky odsunut o 1,9 m, a to dvakrát – poprvé při obnově katastrálního operátu. Podruhé došlo k přejmenování bodu 100-102 na 159-102, dále došlo k posunu hranice pozemku p. č. X v bodě 159-76. Žalobkyně tedy nemůže věřit vypočteným průsečíkům, neboť tvoří trojúhelník zrušeného pozemku p. č. X o výměře 20 m², která byl sloučen do p. č. X v roce 2006.
28. V roce 2013 si X objednala geodeta, který určil v terénu nové hranice žlutými plastovými mezníky a 1 průsečíkem oranžové barvy na zdi chyty, tato měření byla zaevidována, což je patrné z příloh žaloby. K opravě hranice pozemku p. č. X, o které hovořil žalovaný, žalobkyně uvedla, že přímá linie byla opravena špatně a nikoli na její návrh.
29. K poznámkám žalovaného ke geometrickému plánu X žalobkyně podotkla, že se již 3 roky snaží tímto geodetem odhalenou chybu napravit. Nebyla zpravena o důvodech, proč jeho geometrický plán nejde uznat, přitom musí být žalovanému známo, že tento geodet má úřední oprávnění pro ověřování výsledků zeměměřických činností.
30. Žalobkyně dále uvedla, že na 2. 11. 2020 se k žalovanému objednala, osobně se setkala s X jednání trvalo asi 1 hodinu. X odmítl přinést spis, žalobkyně mu vysvětlovala nesrovnalosti na základě úředních listin, z nichž mu některé předala a domnívala se, že je založí do spisu. Žalobkyni vyslechl, na dotaz jí stav věci nesdělil. Nato byla pouze vyrozuměna oznámením ze dne 14. 12. 2020 o možnosti vyjádřit se k podkladům. Na telefonický dotaz jí bylo sděleno, že chata nebyla posunuta a že k žalovanému jezdit nemusí.
31. Žalobkyně zopakovala, že žalovaný odmítá uznat pozemek p. č. X o ploše 20 m², který prokazuje, že výpočty průsečíků přímé linie s chatou nejsou správné. Doplnila, že na rozhodnutí z roku 2018 a 2019 poukazovala, protože bylo nutné vysvětlit celou situaci. V doplnění žaloby pak srovnala mapy se stejným měřítkem, k rozdílu se žalovaný nevyjádřil.
32. Pokud žalovaný odmítnul, že by došlo k překreslování hranic v dané lokalitě a manipulaci, žalobkyně oponovala tím, že ačkoli X před stavebním úřadem nejprve do protokolu ze dne 18. 6. 2019 uváděla, že jímka se zčásti nachází i na pozemku žalobkyně p. č. X, dle sdělení stavebního úřadu ze dne 29. 4. 2021 již žalobkyni nařkla z toho, že používá jímku, která se nachází na pozemku X a X bez jejich souhlasu. Žalobkyně uvedla, že stavební pozemek p. č. X je celý zastavěný chatou, hranici mezi tímto pozemkem a p. č. X tvoří zeď chaty a

jímka se vždy nacházela pouze na pozemku p. č. X. Žalobkyně zopakovala, že se jedná o podvod X pomocí katastru nemovitostí. Trvala na tom, že došlo k prodloužení chaty na pozemek p. č. X, a dovozovala, že na přiložených mapách jsou obdélníky chaty totožné, zatímco na jiných nikoli a že původní chata není se stočenou chatou totožná – chata stočená na jímku je delší. V závěru vyjádřila žalobkyně požadavek, aby byla oprava provedena podle stavu, kdy v roce 2002 kupovala louku p. č. X podle geometrického plánu z roku 1999, ve kterém je pozemek p. č. X zakreslen.

VI. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích žalobních bodů, kterými je v duchu dispoziční zásady, již je správní soudnictví ovládáno, vázán, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
16. Předmětem sporu je otázka, jestli lze považovat v současném katastrálním operátu evidovanou podobu hranice mezi pozemky p. č. 3094/4, 3098/4 a 3101 za chybu vzniklou zřejmým omylem při vedení, resp. obnově katastrálního operátu.
17. Podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona, *[n]a písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly*
 - a) *zřejmým omylem při vedení a obnově katastru,*
 - b) *nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.*
18. Podle § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky, *[ch]ybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, a to geometrické a polohové určení, číslo parcely, údaj o právu, upozornění, druh pozemku, způsob ochrany nemovitosti, způsob využití nemovitosti, údaj o budově včetně údaje o její dočasnosti, údaj o jednotce, cenový údaj a údaj pro daňové účely katastrální úřad opraví na základě původního výsledku zeměměřické činnosti nebo listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru, a v případě chyby vzniklé zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu i na základě výsledků zjišťování hranic.*
19. Podle § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky, *[c]hybné geometrické a polohové určení, které vzniklo nepřesností při podrobném měření a zobrazení předmětu měření v katastrální mapě, nejde-li o případy podle odstavce 2, opraví katastrální úřad na základě*
 - a) *výsledku zeměměřických činností, který je využíván pro vyznačení příslušného předmětu polohopisu do katastrální mapy, a*
 - b) *písemného prohlášení vlastníků pozemků, že hranice pozemků nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna.*

Podpisy na písemném prohlášení podle písmene b) musí být úředně ověřeny; to neplatí, pokud ověřovatel, který ověřil výsledek zeměměřické činnosti podle písmene a), na tomto prohlášení písemně potvrdil, že vlastníci dotčených pozemků, jejichž totožnost zjistil, před ním prohlášení podepsali.
21. Citovaná právní úprava navazuje na institut oprav chyb v katastrálním operátu podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí, účinného do 31. 12. 2013. Řízení o opravě chyb v katastrálním operátu slouží k uvedení údajů katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin katastru nemovitostí [srov. rozsudek Nejvyššího

správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 7. 8. 2006, č. j. 2 As 58/2005-125, publ. ve Sb. NSS 986/2006; či ze dne 31. 5. 2006, č. j. 5 As 16/2005-88]. Opravou má být pouze dosaženo souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji. Oprava chyby nemůže zakládat, měnit či rušit vlastnická a jiná věcná práva k nemovitostem. Provedením opravy zápisu se tak skutečný právní vztah k nemovitosti nemění; ten lze změnit jen na základě příslušné listiny (srov. např. rozsudek NSS ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008-134). Výčet chyb katastru, které lze opravit postupem podle § 36 katastrálního zákona, je taxativní a neumožňuje dané ustanovení aplikovat na jiné deficity, které nejsou v zákoně uvedeny.

22. Platí současně, že katastrální úřad může v řízení o opravě chyby katastru činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky (srov. např. rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 90/2012-65; ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 As 166/2015-27; anebo dne 25. 8. 2016, č. j. 9 As 86/2016-40). NSS v této souvislosti dále uvádí, že *„[p]okud subjekt namítá existenci chyby, která je nejasná nebo sporná, může se ochrany svých práv domoci především u civilních soudů, například cestou žaloby na určení existence jím tvrzeného práva [§ 80 písm. c) o. s. ř.]. Závěr o tom, že tvrzená chyba v údajích evidovaných v katastru nemovitostí není zřejmým omylem, tedy sám o sobě nemůže být považován za odmítnutí spravedlnosti. Subjekt dotčený touto chybou má vždy otevřenou cestu, jak se u soudu domoci věcného přezkumu toho, zda mu dané právo svědčí či nikoliv. Je přitom na něm, aby správně vyhodnotil, pro který procesní postup jsou splněny zákonné podmínky“* (viz rozsudek NSS ze dne 13. 3. 2013, č. j. 7 As 187/2012-31).
23. K dané otázce NSS v rozsudku ze dne 11. 7. 2009, č. j. 7 As 71/2008-48, uvedl, že: *„Oprava katastrálního operátu se provádí v důsledku zřejmého omylu či nepřesnosti při měření při překročení mezních odchylek stanovených právním předpisem. Ust. § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona je nutno vykládat v tom smyslu, že se jedná o zřejmý omyl, kdy při zobrazení hranic pozemků v katastrální mapě dojde k tomu, že zakreslení v katastrální mapě není ve shodě s podklady pro zakreslení hranice. Katastrální úřad proto při posuzování toho, zda jsou zobrazení ve shodě s podklady, posuzuje pouze to, zda je takové zobrazení ve shodě s vlastnickými právy do té míry, že posuzuje zakreslení hranic v katastrální mapě s ohledem na obsah listin, které má k dispozici. Také v případě vytyčení hranic v terénu pracovník, který toto provádí, vychází ze stávajících údajů měřické dokumentace a pokud takové podklady nejsou k dispozici, tak vytyčení vychází ze zobrazení v katastrální mapě. Pokud dojde k vytyčení hranice v souladu s nezpochybnitelnými a správnými údaji v katastru a takto v terénu vytyčená hranice neodpovídá skutečně reálně v průběhu desítek let zaužívané hranici pozemků mezi vlastníky (např. plot), nelze tuto situaci řešit opravou katastrálního operátu. ‚Posunout‘ vytyčenou a v katastru vyznačenou hranici do polohy, v jaké ve skutečnosti probíhá, je možno jen v případě existence a doložení příslušných právních titulů katastrálnímu úřadu, které by k takovému novému vytyčení a novému zakreslení do katastrální mapy opravňovaly (dohoda vlastníků, soudní rozhodnutí civilního soudu). Pokud však dojde k vyznačení (a dle údajů v katastru k následnému vytyčení) hranice v důsledku zřejmého omylu, tedy dojde k rozporu zakreslení s obsahem podkladových listin, je na místě řízení ve věci opravy ve smyslu § 8 katastrálního zákona. K věci je dále nutné poznamenat, že i průměrně obezřetný vlastník není schopen rozpoznat ze zakreslení v katastrální mapě přesný průběh této hranice v terénu a může proto dojít k situaci, že užívá i část sousedního pozemku. Pokud však po vytyčení této hranice v terénu zjistí, že zaužívaná hranice probíhá jinak než hranice zakreslená v katastru, má možnost v této situaci zvolit několik postupů. Mimo soukromoprávní dohody mezi vlastníky sousedících pozemků a určovací žaloby může vlastník v případě, že má pochybnosti o správnosti údajů v katastru, o něž se vytyčení opíralo, využít institutu opravy zřejmých omylů ve smyslu ust. § 8*

katastrálního zákona a obrátit se na katastrální úřad se žádostí o opravu, což také stěžovatel učinil.“

24. Již v rozsudku ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008-134, NSS dovedl, že pokud vlastníci dotčených pozemků (resp. jeden z nich) se změnou hranice v katastrální mapě nesouhlasí, nelze předmětnou hranici, která byla platně vyhlášena, měnit v řízení o opravě chyby, a to i přesto, pokud by bylo možné před katastrálním úřadem věrohodně prokázat, že hranice byla zakreslena nesprávně (viz též rozsudky NSS ze dne 23. 9. 2009, č. j. 3 As 6/2009-162; ze dne 29. 9. 2010, č. j. 8 A 26/2008-65).
25. Právě citované judikaturní závěry považoval soud za potřebné shrnout zejména proto, že žalobkyně se v podané žalobě vícekrát vyjadřuje k historii vlastnických vztahů v dané lokalitě a řada jejích námitek se týká civilních sporů ve věci zrušení spoluvlastnictví chaty č. p. 405 na pozemku p. č. X, tohoto pozemku a pozemku p. č. X a v této souvislosti užívání a úprav chaty a užívání jímky na splaškové vody, žalobkyně rovněž zmiňovala studnu pitné vody. Těmito otázkami se však soud nemůže v soudním přezkumném řízení, jehož předmětem je rozhodnutí ve věci opravy chyby v katastrálním operátu, zabývat. Je namístě připomenout, že oprava chyby nemůže zakládat, měnit či rušit vlastnická a jiná věcná práva k nemovitostem a provedením, resp. neprovedením opravy zápisu se skutečný právní vztah k nemovitosti nemění; ten lze změnit jen na základě příslušné listiny (srov. již označený rozsudek NSS ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008-134). Z toho důvodu se soud nebude zabývat skutečnostmi, které se jednak týkaly civilních řízení o zrušení spoluvlastnictví a užívání jímky, jednak vyřizování podnětů stavebním úřadem v souvislosti s užíváním jímky. Soud zdůrazňuje, že otázka kudy fakticky probíhá v terénu vlastnická hranice mezi pozemky p. č. X ve vlastnictví žalobkyně a pozemkem p. č. X (případně p. č. X) a X a ve vlastnictví koho je jímka splaškových vod, nemůže být řešena v řízení o opravě chyby v katastru nemovitostí, resp. prostřednictvím takového řízení. „*Posunout‘ vytyčenou a v katastru vyznačenou hranici do polohy, v jaké ve skutečnosti probíhá, je možno jen v případě existence a doložení příslušných právních titulů katastrálnímu úřadu, které by k takovému novému vytyčení a novému zakreslení do katastrální mapy opravňovaly (dohoda vlastníků, soudní rozhodnutí civilního soudu).“* (viz již shora citovaný rozsudek NSS v rozsudku ze dne 11. 7. 2009, č. j. 7 As 71/2008-48). Soud proto neshledal potřebu provádět dokazování fotografiemi chaty se studnou a jímkou, výňatkem soudních rozhodnutí (ta jsou ostatně i součástí předloženého správního spisu) či listinami týkajícími se vyřizování podnětů stavebním úřadem. Předmětem přezkum není ani posouzení postupu geodeta při žalobkyní popisovaném vytyčení společných hranic v terénu v roce 2013 pro účely tehdy probíhajícího civilního řízení o zrušení spoluvlastnictví. Soud proto považoval za nadbytečné dokazovat listinami, které se měly týkat tohoto postupu, včetně vyznačování mezníků.
33. Ve správním řízení žalobkyně požadovala provést opravu chyby s odkazem na § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona, neboť se dle jejího přesvědčení jedná o nepřesně zobrazenou hranici pozemku nedostatečně přesným měřením. Zejména žalovaný žalobkyni v návaznosti na důvody uvedené katastrálním úřadem vysvětlil, že nyní již v digitální katastrální mapě po provedení opravy v řízení sp. zn. X tvoří spojnice bodů 159-20 a 159-102 přímkou jako tomu bylo před zákresem stavby č. p. X, s odkazem na polní náčrt č. 9 z roku 1972 vyhotovený dne 22. 9. 1972 při zaměření chaty na p. č. X (dříve st. p. č. X a X). Žalovaný nepochybil, pokud (v duchu toho, co již uvedl v rozhodnutí ze dne 1. 4. 2019, č. j. X; spis týkající se předchozího řízení ve věci opravy chyby v katastru nemovitostí byl součástí předloženého spisového materiálu, soud proto nedoplnil

dokazování žalobkyní předloženými listinami z předchozího řízení) provedení opravy podmiňoval předložením výsledku zeměměřických činností, který je využíván pro opravy nebo zpřesnění geometrického a polohového určení předmětných pozemků do katastrální mapy a rovněž listiny, ve které vlastníci prohlašují, že hranice jimi nebyla měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna. Přestože žalobkyně s těmito závěry nesouhlasí, odpovídají zákonným podmínkám pro provedení opravy chyby v katastrálním operátu dle § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona ve spojení s § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky. Skutečnost, že k naplnění těchto podmínek nedošlo, je odrazem toho, že průběh vlastnické hranice mezi pozemky p. č. X a X je zjevně sporný.

34. Žalovaným provedené porovnání souřadnic dotčených bodů ze seznamů z roku 1983, kdy proběhlo THM, tedy v době analogové mapy platné od 31. 12. 1983, a souřadnic vedených v digitální katastrální mapě vyhlášené po obnově katastrálního operátu dne 27. 11. 2006, a zjištění, že jsou [s výjimkou právě dvou přepočtených průsečíků spojnice bodů 159-20 a 159-102 a hranice pozemku p. č. 764/1 – tj. bodů 159-40(70) a 159-110] shodné, vylučuje žalobkyní namítané účelové posouvání hranic v zájmu osoby na řízení zúčastněné a postupné „mazání“ hranic, které žalobkyně opakovaně zmiňuje. Soud se ztotožňuje se žalovaným, že zobrazení na kopii katastrální mapy ze dne 10. 4. 2006, kterou žalobkyně považuje za správnou, se s výjimkou oněch dvou průsečíků, které byly nově přepočteny v neměřickém záznamu č. 2113, shoduje s platnou digitální katastrální mapou vyhlášenou po obnově katastrálního operátu na podzim roku 2006. Provedené porovnání souřadnic bodů pak dle názoru soudu nemohou vyvrátit žalobkyní předkládané kopie katastrálních map v různých měřítcích, případně zvětšované výřezy s žalobkyní doplněnými a zvýrazněnými údaji, kopie katastrálních map, které přes sebe žalobkyně nalepovala pro srovnání apod. Dále soud konstatuje, že stěží lze ze zakreslení hranic pozemků na katastrální mapě ze dne 10. 4. 2006 v daném měřítku seznat jejich přesný průběh v terénu a argumentovat jím.
35. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný dostatečným způsobem vysvětlil zaměření chaty č. p. 405 na pozemku p. č. X (po sloučení pozemku p. č. X) dle polního náčrtu č. 9 a přenesení do analogové mapy tehdejší evidence nemovitostí. Vyjádřil se i ke geometrickému plánu ze dne 18. 5. 1982, který byl vyhotoven pro přístavbu k chatě. Vyjádřil se k postupu při THM, kdy kresba mapy vznikla spojováním bodů fotogrammetricky vyhodnocených a odsunutých bodů a bodů z doměření polární metodou. Podrobně popsal postup při obnově katastrálního operátu v roce 2006, jehož výsledkem byla digitální katastrální mapa v počítačovém souboru vyhlášená dne 27. 11. 2006. Jak katastrální úřad tak žalovaný připustil, že při odsunu lomových bodů, které nebyly polárně ani fotogrammetricky zaměřeny, z původní mapy evidence nemovitostí došlo k „zalomení“ hranice mezi pozemky p. č. X a X. Tuto skutečnost není třeba dokazovat řadou dalších katastrálních map a plánek, které žalobkyně soudu předkládala, tato skutečnost vyplývá z obsahu předloženého spisového materiálu. Ovšem tato chyba v podobě nesprávného zákresu průběhu hranice mezi předmětnými pozemky, která netvořila přímou spojnicí, byla předmětem předchozího řízení ve věci opravy chyby v katastru nemovitostí pod sp. zn. X, v němž došlo k nápravě. Nyní již hranice pozemků p. č. X a X tvoří přímku, neboť spojnice bodů 159-20 a 159-102 tvoří přímku, stejně jako v polním náčrtu č. 9 z roku 1972. Změna byla provedena jen u těchto dvou přepočtených průsečíků dle neměřického záznamu č. X.
36. Zpochybňuje-li žalobkyně správnost výpočtu průsečíků a způsob, jakým byla provedena, resp. nebyla provedena oprava v předchozím řízení ve věci opravy chyby sp. zn. sp. zn. X,

měla tyto výhrady uplatnit ve správní žalobě, kterou se mohla rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2019, č. j. X, bránit. Katastrální úřad a posléze žalovaný nezjistili, že by po pravomocném skončení předchozího řízení ve věci opravy hranic dotčených pozemků nastaly nějaké nové skutečnosti, které by mohly být důvodem pro provedení opravy chyby. Za takového stavu se žalobkyně nemůže opakovaně dovolávat opravy chyby, o které již bylo pravomocně rozhodnuto, nejsou-li současně předloženy listiny, na jejichž podkladě bylo možné opravu v katastrálním operátu v souladu se shora citovanými ustanoveními katastrálního zákona a katastrální vyhlášky provést. Rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2019, č. j. X, pak předmětem soudního přezkumu není a soud nemá důvod se blíže věnovat předchozí opravě průběhu hranice mezi pozemky p. č. X a 3904/4 v podobě „napřímení“ spojnice bodů 159-20 a 159-102 v důsledku výpočtu průsečíků této spojnice s hranicí pozemku p. č. X. Soud proto neprováděl dokazování mapovými podklady ani dalšími technickými plány a výřezy katastrální mapy na informacích o pozemku, které se žalobkyně pokoušela srovnávat, které se dle žalobních námitek měly týkat provedení opravy této chyby a nesprávného výpočtu průsečíků. K tvrzení žalobkyně o „posunutí chaty“ směrem na její pozemek lze pouze uvést, že takový postup z rozhodnutí, která byla vydána v předchozím řízení ve věci opravy chyby, nevyplývá. Oprava chyby v katastrálním operátu se týkala výhradně napřímení hranice mezi pozemky p. č. X a X, jak rovněž uvedly správní orgány v přezkoumávaných rozhodnutích.

37. Žalobkyně opakovaně odkazovala na geometrický plán ze dne 18. 5. 1982, který má podle ní prokazovat přímou linii hranice mezi pozemky p. č. X a X přes chatu. K této problematice soud uvádí, že ani tento geometrický plán nebyl žalovaným opomenut. Žalovaný vysvětlil, že se jednalo o geometrický plán pro zaměření přístavby chaty. To, že hranice mezi pozemky p. č. X a X má tvořit přímou linii jako na tomto geometrickém plánu (žalobkyní zmiňovaná linie přes chatu již neexistuje vzhledem ke spojení bývalé p. č. X do X) katastrální úřad ani žalovaný nezpochybňují, právě toho se týkalo předchozí řízení ve věci opravy chyby. Ani tento geometrický plán neprokazuje chybu v údajích katastru nemovitostí ani možnou záměrnou úpravu vlastnické hranice. Žalobkyní uváděná výměra 20 m² sloučeného pozemku p. č. X dle stavu, kdy byl pozemek odkoupen od předchozího vlastníka, nemůže být sama o sobě důvodem pro opravu v katastrálním operátu, jak se jí žalobkyně domáhá bez splnění zákonem požadovaných podmínek.
38. Žalovaný připustil, že došlo k nepatrnému stočení chaty a tím i k rozlišně umístěným průsečíkům přímé hranice mezi p. č. X a X a stěnami chaty, což bylo důsledkem tehdejších postupů při zákresu do analogové mapy, kdy byly vybírány a ztotožňovány identické body. Dokazování geometrickým plánem, jakož i plánem X, situačním výkresem pro ČEZ Distribuce, a.s., které se týkají stočení chaty a průsečíků, považoval proto soud pro posouzení námitek za nadbytečné. Souvislost mezi předkládaným geometrickým plánem ze dne 12. 8. 2019 X, který byl vypracován pro účely vymezení věcného břemene k části pozemku p. č. X, a řízením o opravě chyby v katastrálním operátu soud neshledal. Lze odkázat na závěry správních orgánů a rovněž na vyjádření osoby zúčastněné na řízení, že stav v terénu nemusí nutně odpovídat zobrazení hranic pozemků v katastrální mapě, včetně pozemku p. č. X zastavěného chatou.
39. Soud dále souhlasí se žalovaným, který v napadeném rozhodnutí konstatoval, že geometrický plán X se týká pouze zobrazení lokality v digitální katastrální mapě se zaměřením chaty s přístavbou a terasou na pozemku p. č. X, které je stočeno a posunuto vůči podrobným bodům v digitální katastrální mapě, s tím, že se nejedná o geometrický plán pro účely katastru. Není tedy pravdou, že by se žalobkyně teprve z vyjádření

žalovaného k žalobě dozvěděl, že pro účely opravy geometrického a polohového určení nelze zmíněný geometrický plán považovat za dostatečný. Zde si soud neodpustí poznámku, že ke geometrickému plánu X se žalovaný vyjadřoval již v rozhodnutí ze dne 4. 1. 2019 v předchozím řízení ve věci opravy chyby sp. zn. X, ve kterém byla rovněž konstatována absence geometrického plánu pro opravu a zpřesnění geometrického a polohového určení společných hranic p. č. X a X.

40. Důvodnými soud neshledal ani procesní námitky. Ze záznamu o nahlížení do spisu ze dne 2. 11. 2020, sepsaném zástupcem ředitele inspektorátu X, vyplývá, že uvedeného dne žalobkyně u žalovaného do správního spisu nahlížela v době od X do X hod., realizovala tak svoje právo dle § 38 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. O předložení konkrétních důkazů ze strany žalobkyně záznam o nahlížení do spisu nesvědčí. Tvzení žalobkyně, že se k žalovanému dostavila, ovšem X jí spis nepředložil a převzal „*zmanipulované překreslované veřejné katastrální mapy*“, k nimž se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevyjádřil, považuje soud za nepodložené, je v rozporu se záznamem o nahlížení do spisu. Žalobkyně byla v průběhu správního řízení zastoupena advokátem, žádný řádný důkazní návrh (s označením či předložením důkazních prostředků s uvedením skutečností, které mají být prokázány) v odvolacím řízení uplatněn nebyl, ač v tom žalobkyni nic nebránilo. Žalobkyni byla v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu dána možnost, aby se také před vydáním rozhodnutí v odvolacím řízení se shromážděnými podklady seznámila a vyjádřila se k nim, tohoto práva (nikoli povinnosti, v tomto smyslu skutečně žalobkyně „nemusela jezdit“ k žalovanému) žalobkyně nevyužila, vůči rozsahu shromážděných podkladů neuplatnila výhrady.
41. Soud žalobkyni nepřisvědčil, pokud upozorňovala na absenci úředního razítka na rozhodnutí žalovaného. Ve správním spise soud našel originál rozhodnutí žalovaného, který v souladu s § 67 odst. 2 správního řádu obsahuje otisk kulatého úředního razítka. Žalobkyni byl doručován stejnopis rozhodnutí v elektronické podobě do datové schránky jejího advokáta, v souladu se zákonem č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který z povahy věci neobsahuje otisk úředního razítka. Žalobkyně pak zřejmě disponuje kopií elektronické konverze rozhodnutí žalovaného, bez příslušné doložky konverze ve smyslu § 25 odst. 1 uvedeného zákona.

VI. Závěr a náklady řízení

26. Z uvedených důvodů shledal soud žalobu nedůvodnou a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítnul. O žalobě rozhodoval v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalobkyně i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili a soud neshledal potřebu doplňovat dokazování.
27. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalovaný správní orgán, ten ovšem náhradu nákladů nežádal, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
28. O náhradě nákladů osoby zúčastněné na řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že se jí náhrada nákladů řízení nepřiznává, neboť jí v řízení nebyla uložena žádná povinnost, s jejímž splněním by jí takové náklady vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 31. květen 2021

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu